

O d l i š n é s t a n o v i s k o

v zmysle § 6 ods. 8 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov
k uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky
č. 134 z 18. júla 2013

Ústava Slovenskej republiky (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov, ďalej len „Ústava“) v článkoch 141 ods. 1 a 144 ods. 1 zakotvuje nezávislosť súdov a sudcov ako základný predpoklad riadneho plnenia úloh súdnej moci.

Zárukou zachovania tohto predpokladu je úprava v článku 147 ods. 1 Ústavy, ktorý okrem celkom jednoznačného zadefinovania dôvodov odvolania sudcu z funkcie a to vo forme ich úplného výpočtu, ustanovuje tiež povinnosť prezidenta Slovenskej republiky sudcu odvolať (konať), ak mu je podaný príslušný návrh.

Takáto garancia však naopak chýba úprave v článku 147 ods. 2 Ústavy, ktorý síce obsahuje taktiež úplný výpočet ďalších dôvodov odvolania sudcu z funkcie, v tomto prípade však len s možnosťou prezidenta návrhu Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) vyhovieť.

Za situácie, ak doslovné znenie § 18 ods. 3 vety prvej zákona o sudcoch a prísediacich (zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „zákon“) ukladá súdnej rade povinnosť predložiť návrh na odvolanie z funkcie sudcu vždy aj v prípade, ak dosiahol vek 65 rokov, pričom však prezident v takomto prípade nemá povinnosť sudcu odvolať a nemá ani lehotu na rozhodnutie o návrhu súdnej rady (čo potvrdzuje aj faktický stav nakladania s takýmito návrhmi), už predloženie návrhu má za následok, že sudca navrhnutý na odvolanie z funkcie garanciu svojej nezávislosti stráca, pretože jeho ďalšie zotrvanie vo funkcii sa stáva závislým na rozhodnutí reprezentanta výkonnej moci.

Zastávame preto názor, že pokiaľ súdna rada nedisponuje právomocou vyvolať konanie o súlade právnych predpisov s Ústavou, potom má povinnosť buď ustanovenie § 18 ods. 3 vety prvej zákona v spojení s odsekom 2 písm. b/ rovnakého paragrafu zákona interpretovať ústavne konformným spôsobom (ako to ukladá aj článok 152 ods. 4 Ústavy), alebo ho neaplikovať vôbec. Ústavne konformnou interpretáciou potom môže byť len výklad ustanovenia zákona proti jeho doslovnému zneniu, teda tak, že i súdna rada má len možnosť (a nie aj povinnosť) predložiť prezidentovi návrh na odvolanie sudcu z funkcie pre dosiahnutie zákonom určeného veku.

JUDr. Rudolf Čirč, v. r.

Mgr. Dušan Čimo, v. r.